

Του Γιάννη Ανυφαντάκη

Την 7η Σεπτεμβρίου, πάνω από την Πεντέλη, η Σελήνη αποφάσισε να ντυθεί στα κόκκινα – ένα ουράνιο fashion statement γνωστό και ως «ματωμένη σελήνη». Ένα θέαμα που σε κάνει να αναρωτιέσαι αν το σύμπαν έχει χιούμορ ή αν απλώς θέλει να μας θυμίσει ότι μερικές φορές ακόμα και οι δορυφόροι έχουν τις δραματικές τους στιγμές.

Η βραδιά ξεκίνησε όπως ξεκινούν όλες οι βραδιές που υπόσχονται αστέρια: με ενθουσιασμό, καφεΐνη και μια βουβή ελπίδα ότι το σύμπαν δεν θα αποφασίσει να καλυφθεί με σύννεφα απλώς για να κάνει πλάκα.

Οι παριστάμενοι έδειξαν ενδιαφέρον σε τέτοιο βαθμό που θα μπορούσες να πιστέψεις πως μοιράζαμε δωρεάν πίτσες ή ότι κάποιος είχε κρύψει έναν διακόπτη «ελέγχου σύμπαντος» κάτω από τα τηλεσκόπια. Μερικοί ήρθαν για πρώτη φορά σε τέτοια διοργάνωση – και ανακάλυψαν ότι το να κοιτάς μαύρο ουρανό με φωτεινές κουκίδες είναι πολύ πιο συναρπαστικό απ’ ό,τι ακούγεται, ειδικά όταν δύο διαφορετικοί Παναγιώτηδες (για λόγους που η ανθρωπότητα δεν έχει ακόμη εξηγήσει) ξεδίπλωναν τηλεσκόπια που θα μπορούσαν κάλλιστα να χρησιμοποιηθούν για να κατασκοπεύσεις τους κρατήρες της Σελήνης για χορτοφαγικά εστιατόρια.

Ο Παντελής και η υπόλοιπη αστροπαρέα φρόντισαν να μη βαρεθεί κανείς, πράγμα που είναι κατόρθωμα, γιατί ο ουρανός, ας μη γελιόμαστε, δεν διαθέτει και σενάριο του Netflix.

Εγώ, από την άλλη, με τα «πλήρως ηλεκτρονικά ψηφιακά» έκανα το δικό μου σόου. Το tablet, σε μια στιγμιαία κρίση χαρακτήρα, αποφάσισε ότι η εκδρομή στο βουνό δεν ήταν στο συμβόλαιό του, και η στήριξη αποφάσισε να εφαρμόσει τους δικούς της νόμους φυσικής. Οπότε το κοινό μου μαζεύτηκε γύρω από το κινητό, για μια εμπειρία πιο κοντά σε “αστρονομία Netflix edition”.

Φωτογραφίες βγήκαν λίγες (και όταν λέμε λίγες, εννοούμε «μην κρατάς την αναπνοή σου», λίγες), με αποκορύφωμα ένα ηρωικό screenshot. Ναι, screenshot. Έτσι γράφεται η ιστορία.

Παρά ταύτα, κανείς δεν κουνήθηκε μέχρι να έρθουν τα σύννεφα, τα οποία –όπως πάντα– κατέφθασαν με την ακρίβεια καλεσμένου που εμφανίζεται στο πάρτι ακριβώς τη στιγμή που σβήνουν τα φώτα. Και τότε, λες και το είχε σχεδιάσει ο σκηνοθέτης του βραδινού σόου, ξεκίνησαν οι μουσικοί. Μια ατμοσφαιρική «αυλαία» που έκανε το κοινό να φύγει με χαμόγελο.

Ο ουρανός συνεργάστηκε, το φαινόμενο στάθηκε αντάξιο των προσδοκιών, οι θεατές ενθουσιάστηκαν, και εμείς μείναμε με την αίσθηση ότι όλα πήγαν τέλεια – ακόμη κι αν κάποια gadgets είχαν τις δικές τους... καλλιτεχνικές ανησυχίες.

Μπράβο στην οργάνωση, χειροκρότημα στους εθελοντές, ευχαριστίες στο Αστεροσκοπείο και στην tribute band που ερμήνευσε αποσπάσματα από Pink Floyd, με τίτλο ενδεικτικό του concept της βραδιάς, “Dark Side of the Moon”. Δημιουργία και καλλιτεχνική επιμέλεια του Χριστόφορου Κροκίδη – και όλα αυτά, άποψη μου.